

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2031

гр. София, 12.03.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **12828** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 ГПК вр.пар.2 от ДР на ДОПК.

Постъпила е молба от 18.02.2020 г. от жалбоподателя Р. Д. Р., чрез адв. П. В., с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разносните чрез намаляване на присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение. Молбата е мотивирана с неправилно определяне на размера на юрисконсултското възнаграждение съгласно чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Ответникът директор на Дирекция „ОДОП“ [населено място] не изразява становище.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разносните. Молбата е постъпила в срока по чл.248, ал.1 ГПК, поради което съдът я намира за процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

В съдебното производство по ДОПК разноски се присъждат на основание чл.161, ал.1 ДОПК, съгласно който на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. За разлика от уредбата по АПК съдебната практика безпротиворечиво приема, че [ДОПК](#) се явява специален закон спрямо [ГПК](#), с оглед на което в материята на разносните е приложима разпоредбата на [чл. 161 от ДОПК](#), а не общият процесуален закон.

Според чл.161, ал.1 ДОПК юрисконсултско възнаграждение се определя в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Относно размера на адвокатското

възнаграждение ДОПК препраща към наредбата по чл.36 от Закона за адвокатурата. Различен е подходът на законодателя в ГПК – при възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение чл.78, ал.5 ГПК препраща към наредбата по чл.36 от Закона за адвокатурата, а относно размера на юрисконсултското възнаграждение препраща към наредбата по чл.37 от Закона за правната помощ.

В случая, следва да се приеме, че ДОПК е специален закон по отношение на ГПК, в него е налице изрична уредба относно реда и начина за определяне на размера на юрисконсултското възнаграждение, поради което е неприложима нормата на чл.78, ал.8 ГПК, която препраща към наредбата по чл.37 от Закона за адвокатурата. Това разрешение е справедливо, доколкото осигурява равенство на страните в процеса – възнагражденията на процесуалните представители на насрещните страни се определят според един и същи нормативен акт – Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Присъденото с решението юрисконсултско възнаграждение е определено съобразно Наредба № 1/2004 г. Не е налице основание за приложение на наредбата по чл.37 ЗА – Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 18.02.2020 г. от жалбоподателя Р. Д. Р., чрез адв. П. В., за изменение на постановеното по делото решение в частта за разносните чрез намаляване на присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщението до жалбоподателя за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: